

Slum-invasjonen til Londons Westend får store dimensjoner

Kommunistene kaprer leiligheter for 10 000 husville.

Politiet kunne ikke gjøre annet enn å skaffe ungene mat.

Den britiske regjering er kommet i et ubekrivelig dilemma i anledning av østkantinasjonen til herskapsleilighetene i Kensington i London. Kommunistpartiet har allerede angret det hele, og alt tyder på at den tekniske side av flytningsproblemet, er ordnet på den aller mest effektive måte. De hjemløse fra slumkvarterene har ganske enkelt fått ordre om å møte et bestemt sted, nemlig Campden Hill Road med sitt plukk og pakk. Der sto lastebiler ferdig til å ta dem til de nye hjem som kommunistpartiet hadde utsett til dem.

Hittil er ialt et par tusen hjemløse blitt anbrakt på den måten, — de fleste i de aller flotteste leilighetene som fins i London, slike som betales med mellom 200 og 300 kroner pr. uke. I Duchess og Bedford Mansions, f. eks., er det tale om 5-værelsesleiligheter med de skjønneste bad og all den luksus som overhodet kan ønskes. Det er blitt flyttet to familier inn i hver leilighet, og kommunistpartiet — som åpent meddeler at det er det som står bak det hele, har bestemt at det skal betales leier som svarer til en alminnelig arbeidsmanns inntekter.

PRIVATE LEILIGHETER SOM ER BLITT TØMT UNDER KRIGEN

Kommunistpartiet erklærer videre at det er ikke slutt med det som allerede er gjort. Det vil bli anbrakt ialt 10 000 husville i slike erobrede leiligheter. Alt dette er riktig ille for regjeringen. Riktig nok føler den varmt for de husville i East-End og har kanskje en smule dårlig samvittighet også

på deres vegne. På den annen side har den å ta hensyn til den engelske rettsbevissthet, som er ganske særlig sterk når det gjelder eiendomsrettighetene. Å sette seg i besiddelse av annen manns eiendom er i Storbritannia en alvorligere sak enn i noe annet land i verden. Og disse leilighetene er så åpenbart privat eiendom. De er blitt beslaglagt av staten under krigen, de har vært brukt som lokaler for militære og andre offentlige kontorer. Nå sist har de vært brukt som inkvarteringssted for gjenreisingsarbeidere i London. Mens regjeringen holder høytidelige møter og setter sine juridiske konsulenter i sving med å undersøke hvilke lovparagrafer som kan tas i anvendelse mot denne selvtekt, skjer det vidunderlige ting i de nye slumkvarterer, ting som bare kan hende i Storbritannia.

Situasjonen i Duchess of Bedford Mansion etter invasjonen. — Erobrerne heier henrykt til Daily Mails fotograf.

POLITIET PÅ JAKT ETTER MAT TIL SULTNE UNGER

Den dagen den groteske invasjon av Londons besteborgerstrøk begynte ble det naturligvis et veldig oppløp omkring det merkelige folketoget. Her var haltende barnevogner fylt til randen av levende og døde gjenstander, fampillefedre belesset med bunter av kokereidkaper og andre mer uevnelige kar. — kort sagt alt hva en familie fra Londons slum anser som nødvendig for sitt livs opphold. Det er for øvrig ikke så meget, men det er broget!

Politiet kunne ikke gjøre noe for å hindre invasjonen. Det kunne bare ordne trafikken. Og da familiene hadde funnet fram til sine respektive leiligheter (alt var vidunderlig ordnet av det kommunistiske parti på forhånd) oppdagte politiet at ungene ikke hadde fått mat siden tidlig på morgenen, og nå var det langt på ettermiddagen! Det britiske politi er som kjent meget samvittighetsfullt og kjent for sin menneskekjærighet, og disse fortreffelige egenskaper fornektet seg ikke denne gang heller. Politiet henvendte seg til gar-

1946 ?
Affeupolen

117097

deavdelingen i Wellington Barracks. Gardistene viste seg å være like menneskekjærlige som politiet, og kom snart til stede med store forsyninger av ferdigkokt kaffe, te og mat.

DEN FØRSTE FØDSEL

Ikke mer enn en halv time etter den første invasjonshøje skjedde den første fødsel i Duchess of Bedfords Mansion. London-avisene — som er meget nøyaktige når det gjelder slike nyheter, forteller at moren var en viss Mrs. M. Mitchell, at den kommunistiske lege dr. Joan Carritt opptrådte som fødselshjelper samt at morens tilstand var normal dagen etter —

FOR FLOTTE ROM!

Det viste seg at kommunistenes arrangement hadde sviktet på ett enkelt punkt: Det var blitt med for mange hussøkende. Femti familier fikk ikke plass i hertuginnens hus. De gikk resolutt løs på noen andre tomme herskapsrus i nabolaget. Men det gjorde de nye leieboere vendereise. Rommene var for store og flotte for dem. Husmødrene kunne ikke tenke seg å bo der, så de fortrakk tilbake til sin slum.

Med stor spenning imøteser nå et samlet Storbritannia hva som skal skje i Kensington. VII regjeringen bli i stand til å avvikle resultatet av kommunistpartiets virkelige fiffig uttenkte tricks uten å støte de enkle resonnerende østkantvelgerne alt for meget?

Kommunistene har det i øyeblikket tydeligvis meget morsomt, og de har ialfall oppnådd å bli førstesidestoff i alle aviser. De har simpatien avstedkommet den største sensasjon i kongeriket siden fredsdagen!